

1935-10-05

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på brevet

Generel kommentar:

Johannes V. Jensen: "Dr. Renaults
Fristelser" udkom i 1935. Eftersom
Fritz Syberg i det følgende brev til
Jensen, 28. oktober 1935, igen takker
for bogen og nævner Anne Kielstra,
som optræder i "Dr. Renaults
Fristelser" er det formodentlig denne
bog, som Johs. V. Jensen har sendt.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Carl Lumholtz

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.
Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Syberg takker for bogen, som fortæller ham, at mord og civilisation hører sammen. Han tænker på Lumholtz' beskrivelse af aboriginals måde at føre krig på.

Fritz Syberg maler. Af og til synes han, at han burde rejse mere. Han tænker på en vits, som underofficererne sagde, da han var marinesoldat.

TRANSSKRIFTION

Pilegården Kerteminde

5-10-35

Kære Venner.

Tak for Bogen som har forkortet mig den lange Nat. Den bestyrker mig i Troen paa at Civilisation og Mord hører sammen. Det er langt bekvemmere at myrde naar man kan gøre det ved at trykke paa en Kontakt end naar man som Papuaerne møjsommeligt skal slide Livet ud af en mand med et Spyd der ovenikøbet har Modhager. Jeg erindrer Lumholtz' Beskrivelse af Australnegernes indbyrdes Krige; de samledes i to Lejre og tilbragte lange Tider med at krigsmale sig og skælde hverandre Huden fuld. Udartede det til virkelige Haandgribeligheder styrede Kvinderne til og skilte de stridende ad, Mord forefaldt meget sjældent.

Her er alt vel. Jeg passer mine Billeder (fabulerer) saa godt jeg kan mens Solen løber fra mig, eller rettere Jorden svinger sig – 30 Kilometer i Minuttet, og Aarstiden og Dagene farer fra det ene Billed til det andet med en Fart af 30 Kilometer i Secundet. Undertiden faar jeg – især naar jeg læser Dine Bøger – nogle Anfægtelser Jeg synes jeg bør foretage en Rejse, "Jorden er dog stor" skrev Du en Gang. Men jeg har gjort min Pligt i den Retning. Jeg skal ikke indlade mig paa at rejse fra min Skæbne. Desuden, Kloden besørger det jo. Jeg maa af og til mindes den Vittighed Underofficererne muntrede os med mens jeg som Marinesoldat laa paa Kadetskibet Dagmar midt i Nordsøen: Vi skulde op af Køjen og paa Vagt, saa lød der en Stemme: "op "Sømand", staa op og ["og" indsat over linjen] gaa".

Mange Hilsener til Jer allesammen

Eders hengivne

Fritz Syberg.

Pilegaarden Kjørtenuinde
5-10-35

Kære Venner.

Tak for Bogen som har forkortet
mig den lange Nat. Den bestyrker
mig i Troen paa at Civilisation
og Mord hører sammen. Det er
langt betydningsmere at myrde naar
man kan give det ved at trykke paa
en Kontakt end naar man som
Papuaerne missonnerlig skal slide
Løvt ind af en Mand med et Spejd der
opmuntret har Modtaget. Jis erindrer
Linnhobis Beskrivelse af Australnegernes
indbyrdes Krig; de samlede i to Lige
og tilbragte lange Tider med at krigsmale
sig og stødte hverandre Ulden fuld.
Udante de del til vinkelige Haandgribe-
lignende stykke Kvinderne til og skilte
de stridende ad, Mord forefaldt meget
spældent.

Der er alt vel. Jis paaer mine Billeder
(fabuløse) saa godt ja kan man Solen
løber fra mig, eller rettere Jorden vinger
sig - 30 Kilometer i Minuttet, og Aarstiden

og Dagsene færes fra det ene Billed til
det andet med en fart af 30 kilometer
i Secundet. Under tiden faar jeg - især
naar jeg læser Dine Bøger - nogle Afkastelser.
Jeg synes jeg har foretaget en Rejse, Jorden
er dog stor" skrev Du en Gang". Men
jeg har gjort min Pligt i den Retning. Jeg
skal ikke indlade mig paa at rejse fra
min Skæbne. Desuden, Kloden besiger
det jo. Jeg maa af os til mindes den
Vigtighed Underofficererne minntrede os med
nems jeg som Marinesoldat laa paa Kadet =
skibet Dagmar midt i Nordøien: Vi skulde
op af Skjæret og paa Vagt, saa lød der
en Stemme: "op Sømand" staa op ^{og} gå.
Monse Vilner til Jer allesammen

Eders hengivne

Fritz Lyberg.